

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Filaro Impeg Service”,

în cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Filaro Impeg Service” împotriva Biroului Vamal și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Filaro Impeg Service” împotriva hotărârii din 15 decembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani

*(Dosarul nr. 3ra-1197/23
NR. PIGD 2-20007313-01-3ra-30112023)*

Admisibilitatea recursului depus până la 01 septembrie 2023. Articolul 246 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023). Consecințele nedeunerii motivării recursului.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)
Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc)

04 decembrie 2024
Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Filaro Impeg Service”

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 ianuarie 2020, SRL „Filaro Impreg Service” a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Biroului Vamal și Serviciului Vamal, prin care a solicitat anularea deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 269 și nr. 270 din 18 noiembrie 2019, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, precum și a deciziei de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019.

2. În motivarea acțiunii a invocat că la 05 octombrie 2015, SRL „Filaro Impreg Service” a început cu marfa importată, și anume, „Utilaje pentru recoltat: Platforma de recoltat: Model PLUK-O-TRAK SR., număr de serie 32513025: A.P. 2015”, la procedura de declarare și vămuire a mărfurilor la Postul Vamal nr. 3029, Chișinău 3, PVI Industrială. Declarația primară DV I65091 din 05 octombrie 2015. Astfel, la momentul întocmirii declarației primare DV I65091, la rubrica 33, intitulată „Codul mărfurilor”, a fost indicat, conform Nomenclurii combinate a mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, codul tarifar 84335985, cu poziția „Utilaje pentru recoltat”.

3. La 18 septembrie 2017, SRL „Filaro Impreg Service” a început cu marfa importată, și anume, 2 unități/set „Utilaje pentru recoltat: Platforma de recoltat: Model TECNOFRUIT CF110, număr de serie 1100158: A.P. 2017 - 1 SET: (nr. Serie 1100159: A.P. 2017) - 1 set”, la procedura de declarare și vămuire a mărfurilor la Postul Vamal nr. 2070, Chișinău 1, PVI Industrială. Declarația primară DV - I 86513 din 18 septembrie 2017. Astfel, la momentul întocmirii declarației primare DV - I 86513, la rubrica 33, intitulată „Codul mărfurilor”, a fost indicat, conform Nomenclurii combinate a mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, codul tarifar 84335985, cu poziția „Utilaje pentru recoltat”.

4. Reclamanta a relatat că, la 10 octombrie 2019, Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru au emis și ulterior expediat în adresa SRL „Filaro Impreg Service”, citație de revendicare nr. 14990, solicitându-se de la

administratorul societății suplimentar documente și informații, ce au fost prezentate.

5. La 18 noiembrie 2019, Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru au emis cu nr. 269, decizia de clasificare a mărfurilor în temeiul art. 141², alin. (22) din Codul Vamal, conform căreia Biroul Vamal Centru a stabilit pentru marfa importată în data de 18 septembrie 2017, un alt cod al mărfii, și anume, 842890900.

6. Astfel, la înmânarea deciziilor de clasificare a mărfurilor, actele ce au stat la baza justificării nu au fost prezentate și textul lor nu a fost relatat, iar în această privință, la 26 noiembrie 2019, de către SRL „Filaro Impreg Service”, a fost înaintată cerere privind eliberarea actelor menționate. Însă, până la întocmirea prezentei cereri actele solicitate nu au fost eliberate.

7. În acest context, nefiind de acord cu deciziile de clasificare a mărfurilor emise la 18 noiembrie 2019, în interiorul termenului de 10 zile și anume la 27 noiembrie 2019, a contestat inițial la Serviciul Vamal, deciziile de clasificare nr. 269 și nr. 270. La 20 decembrie 2019, SRL „Filaro Impreg Service”, a primit de la Serviciul Vamal, răspuns la cererile prealabile privind anularea deciziilor, prin care solicitările au fost respinse indicându-se că, codurile mărfurilor stabilite de organul vamal conform deciziilor de clasificare nr. 269 și nr. 270 s-au efectuat în corespundere cu prevederile legale în vigoare.

8. Totodată, a indicat că la 21 noiembrie 2019, în temeiul Raportului nr. 6866 din 18 noiembrie 2019 și deciziilor de clasificare a mărfurilor cu nr. 269 și nr. 270, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru a emis procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R. SRL „Filaro Impreg Service”, nefiind de acord cu procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R emis la 21 noiembrie 2019, în interiorul termenului prevăzut de art. 216 alin. (8) din Codul Fiscal, și anume, la 04 decembrie 2019, a contestat la organul vamal emitent procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale. La 03 ianuarie 2020, SRL „Filaro Impreg Service”, a primit de la Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, răspuns la cererea prealabilă privind anularea procesului - verbal de reverificare a declarațiilor vamale, prin care solicitarea a fost respinsă.

9. La 06 decembrie 2019, invocându-se ca motiv prevederile pct. 3 lit. a), c) din ordinul Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014, cât și presupusa clasificare tarifară eronată, Serviciul Vamal, a emis decizia de regularizare nr. 1638, iar SRL „Filaro Impreg Service”, nefiind de acord cu decizia de regularizare emisă la 06 decembrie 2019, în interiorul termenului de 10 zile, și anume, la 16 decembrie 2019, a atacat inițial la aparatul central al Serviciului Vamal, decizia de regularizare. Astfel, la 10 ianuarie 2020,

SRL „Filaro Impreg Service”, a primit de la Serviciul Vamal, răspuns la cererea prealabilă privind anularea deciziei de regularizare. Însă, solicitarea privind anularea deciziei de regularizare a fost respinsă.

10. Reclamanta a susținut că decizia de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019 cât și deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 269 și nr. 270 din 18 noiembrie 2019, emise de către Biroul Vamal Centru, sunt neîntemeiate, or, conform deciziei de regularizare enunțate supra și anume pct. 4 „Motivele întocmirii deciziei de regularizare” identifică faptul că procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, reprezintă unul din motivele emiterii, deciziei de regularizare. Însă, procesul-verbal este unul ilegal or, conform prevederilor pct. 110 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale prevăzut de Codul vamal, este un act procedural care se procesează conform procedurii stabilite la actul de audit post-vămuire, potrivit prezentelor norme. Acesta se întocmește în cazul reverificării unei sau mai multor declarații vamale rezultate cu constatarea încălcărilor legislației și deține același statut juridic ca și actul de audit post-vămuire.

11. Conform pct. 103 din Regulamentul enunțat: actul trebuie să cuprindă motivele de fapt și temeiurile de drept în ceea ce privește constatările și măsurile dispuse de echipa de control. Constatările din act trebuie să fie bazate pe documente și date expuse clar și precis, eliminându-se orice elemente și aprecieri subiective, care încarcă nejustificat conținutul acestuia. Iregularitățile constatate se consemnează în mod obligatoriu în act, precizându-se prevederilor legale încălcate.

12. Suplimentar, art. 202⁹ din Codul vamal, prevede că, actul de audit post-vămuire reprezintă un document de forma stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de colaboratorul vamal al organului care a exercitat controlul, în care se consemnează rezultatele auditului post-vămuire. În act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcările legislației și/sau ale corectitudinii de calculare și stingere a obligației vamale și ale măsurilor de politică economică cu referire la informațiile, datele, documentele sub orice formă, indicându-se actele normative încălcate.

13. În acest sens, reclamanta examinând procesul-verbal care prevede doar o descriere a evenimentelor, a constatat cu certitudine că actul nu cuprinde motivele de fapt și temeiurile de drept, constatările nu sunt expuse clar și precis și nu se precizează care totuși prevederi legale au fost încălcate

or, principiul de derulare a activității de control ulterior este redat prin clarificarea tuturor neconcordanțelor.

14. Mai mult, în conformitate cu legislația vamală, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, urma a fi întocmit doar în cazul în care se identificau/constatau erori/contradicții între declarația vamală și documentele verificate. Însă, procesul - verbal contestat nu menționează care sunt contradicțiile dintre actele verificate și declarația vamală, fiind ignorat faptul că informația din declarațiile vamale și anume codul vamal corespunde cu codul vamal reflectat în actele întocmite de exportator și care au stat la baza întocmirii declarațiilor, respectându-se cu strictețe prevederile Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, la care RM a aderat la 22 aprilie 2004 prin Legea nr. 112-XV, inclusiv art. 3.

15. Un alt motiv ce a dus la întocmirea deciziei de regularizare este reprezentat prin „Clasificarea tarifară eronată” citat încheiat. Însă, această concluzie, este una nefondată și nu poate sta la baza deciziei de regularizare. Întru constatarea faptului că SRL „Filaro Impreg Service” a respectat cu strictețe la importul mărfurilor, prevederile legislației atât naționale cât și internaționale, indică reclamanta că: la momentul întocmirii declarațiilor primare DV – I 65091 și DV – I 86513, la rubrica 33, intitulată „Codul mărfurilor”, a fost indicat, conform Nomenclurii combinate a mărfurilor (aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014), codul tarifar 84335985, cu poziția Utilaje pentru recoltat, textului poziției 8433. La speță se relatează, că legislația privind clasificarea mărfurilor a apărut odată cu adoptarea Legii nr. 112 din 22 aprilie 2004, prin care Republica Moldova a aderat la Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, care este unul din documentele de bază elaborate de Organizația Mondială a Vănilor.

16. Obiectivul principal al Convenției privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor este facilitarea operațiunilor de comerț exterior, prin unificarea clasificării mărfurilor în țările participante la convenție.

17. Acest lucru este posibil prin utilizarea unei singure nomenclurii a mărfurilor, care exclude necesitatea reclasificării mărfurilor, cum ar fi în cazul utilizării nomenclurilor diferite.

18. Astfel, Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor stipulează, că fiecare parte contractantă se angajează ca, de la data la care aceasta intra în vigoare, în ceea ce privește nomenclaturile sale tarifare și statistice să fie conforme cu nomenclatura acesteia.

19. Prin urmare, la elaborarea nomenclaturilor sale tarifare și statistice, părțile contractante sunt obligate: să folosească toate pozițiile și subpozițiile Nomenclurii Sistemului Armonizat, fără completări sau modificări, precum și codurile numerice aferente acestora; să aplice regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii Sistemului Armonizat, precum și toate notele privind secțiunile, capitolele și subcapitole și să nu modifice domeniul de aplicare a acestor secțiuni, capitole, poziții sau subpoziții; să respecte ordinea de numerotare a Nomenclurii Sistemului Armonizat.

20. Reclamanta a indicat că țara producătoare a mărfii importate de către SRL „Filaro Impreg Service”, este, Italia – țară, care de asemenea a aderat la Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, iar conform actelor de însoțire a mărfii, exportatorul a atribuit codul tarifar 843359850, cod pe care l-a declarat și întreprinderea SRL „Filaro Impreg Service”, acceptat suplimentar și de către Serviciul Vamal.

21. În astfel de circumstanțe invocând prevederile Convenției internaționale privind Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, la care RM a aderat la 22 aprilie 2004 prin Legea nr. 112-XV, inclusiv art. 3, SRL „Filaro Impreg Service”, nu a fost în drept să indice alte coduri tarifare, decât cel indicat de țara exportatoare. Or, prin atribuirea codului tarifar 843359850, nu a fost încălcată norma tarifară. Pe lângă Legea nr. 112 din 22 aprilie 2004 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor; Codul Vamal, „Clasificarea mărfurilor conform Nomenclurii combinate”, Legea nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, care reprezintă componenta actelor legislative și normative obligatorii de drept pentru clasificarea mărfurilor, se utilizează și Notele explicative la sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor elaborate și aprobate de Organizația Mondială a Vănilor. Art. 7 din Codul Vamal prevede că dacă acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative în domeniul vamal ale Republicii Moldova, prioritate au acordurile internaționale. Prevederile art. 6 din Codul vamal, susține că apărarea drepturilor și intereselor plătitorilor vamali se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației vamale se vor interpreta în favoarea plătitorului vamal.

22. Conform Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin Legea nr.112

din 02 iulie 2014, la art. 193, 1) Părțile convin că legislațiile lor respective în domeniul comercial și vamal sunt, în principiu, stabile și cuprinzătoare și că dispozițiile și procedurile sunt proporționale, transparente, previzibile, nediscriminatorii, imparțiale și aplicate în mod uniform, eficiente și, printre altele: protejează și facilitează schimburile comerciale legitime prin aplicarea eficientă a cerințelor legislative și prin asigurarea respectării acestora; evită sarcinile inutile sau discriminatorii asupra operatorilor economici, previn fraudele și oferă facilități suplimentare operatorilor economici care prezintă un nivel înalt de respectare a normelor; utilizează un document administrativ unic pentru declarațiile vamale; adoptă măsuri care duc la creșterea eficienței, a transparenței și la simplificarea procedurilor și a practicilor vamale la frontieră; aplică tehnici vamale moderne, inclusiv evaluarea riscului, controale postvămire și metode de audit contabil al întreprinderilor, pentru a simplifica și a facilita intrarea pe piață a mărfurilor și acordarea liberului de vamă pentru acestea; urmăresc reducerea costurilor și creșterea predictibilității pentru operatorii economici, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii; fără a aduce atingere aplicării criteriilor obiective de evaluare a riscurilor, garantează aplicarea nediscriminatorie a cerințelor și a procedurilor aplicabile importurilor, exporturilor și mărfurilor aflate în tranzit; aplică instrumentele internaționale aplicabile în domeniul vamal și comercial, inclusiv cele elaborate de Organizația Mondială a Vămilor (OMV) (cadrul de standarde privind securitatea și facilitarea comerțului mondial), de OMC (Acordul privind valoarea în vamă), Convenția de la Istanbul privind admiterea temporară din 1990, Convenția internațională privind Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor din 1983, Convenția ONU din 1975 privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, Convenția internațională privind armonizarea controalelor mărfurilor la frontiere din 1982, precum și orientările practice ale Comisiei Europene în domeniul vamal (customs blueprints). Pentru a se asigura o clasificare uniformă la nivel european Comisia UE, adoptă regulamente de clasificare pentru anumite categorii de mărfuri.

23. Astfel, pentru codul mărfii stabilit de către Biroul Vamal Centru și anume 842890900, se indică că: dispozitiv hidraulic de ridicare, prevăzut cu patru roți și o platformă de lucru. Dispozitivul de ridicare este echipat cu un motor care acționează numai brațul telescopic de ridicare. Comenzile brațului telescopic se află pe platforma de lucru. Dispozitivul de ridicare dispune de patru stabilizatori retractabili care se fixează pe sol, în cazul în care se utilizează dispozitivul de ridicare. Nu dispune de un motor de propulsie și nu este proiectat pentru a fi utilizat pe drumuri publice.

Dispozitivul hidraulic de ridicare este un braț telescopic cu deplasare verticală. Este echipat cu o platformă de lucru de 0,66 m x 0,66 m și o nacelă de siguranță. Dispozitivul de ridicare are o înălțime maximă de 12,8 m și o încărcătură utilă de 160 kg. A se vedea ilustrația D [1].

24. În acest context, a specificat că la datele indicate de către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, în deciziile de clasificare a mărfurilor, care au dus la întocmirea procesului - verbal, și anume: „rezultă că produsul „PLUK-O-TRAK Senior Standart” și „TECNOFRUIT CF 110” reprezintă o mașină autopropulsată cu patru roți motrice, pusă în mișcare de un motor pe benzină și respectiv un motor diesel, au 6 benzi transportatoare ce încarcă fructele în ladă și 4 platforme hidraulice (...)”.

25. Astfel, examinând declarațiile vamale nr. I 65091 din 05 octombrie 2015 și nr. I 86513 din 18 septembrie 2017, prin prisma celor indicate mai sus a constatat că descrierea mărfurilor indicată în rubrica 31 a declarației vamale corespunde informațiilor din actele aferente tranzacției; descrierea mărfurilor indicată în rubrica 31 a declarației vamale corespunde codului mărfurilor indicat în rubrica 33 a declarației; clasificarea este efectuată prin aplicarea corectă a prevederilor Legii privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, mai mult decât atât codul mărfii indicat la rubrica 33 a declarației corespunde cu codul mărfii indicat de către exportator în actele aferente tranzacției.

26. Astfel, careva erori și contradicții între declarația vamală și documentele verificate, nu sunt, respectiv prin acțiunile/inacțiunile colaboratorilor vamali, care la examinarea cauzei/spetei au operat/aplicat selectiv și eronat prevederile legislației naționale, ignorând prevederile Convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte, s-a purces la emiterea actelor administrative/decizii nefondate și nelegale, motiv din care urmează a fi anulate or, obiectul deciziilor atacate nu corespunde descrierilor indicate atât de către legislația națională, cât și de cea internațională.

27. Prin hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Filaro Impreg Service” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la anularea deciziilor de clasificare nr. 269 și nr. 270 din 18 noiembrie 2019, procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 126/2-R din 21 noiembrie 2019, precum și a deciziei de regularizare nr. 1638 din 06 decembrie 2019.

28. Prin decizia din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Filaro Impreg Service” împotriva hotărârii din 15 decembrie 2021 s Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

29. La 31 iulie 2023, SRL „Filaro Impreg Service”, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

31. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

32. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare din 01 septembrie 2023):

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ (în vigoare din 01 septembrie 2023):

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special **când motivarea recursului nu a fost depusă** sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).”

34. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

35. Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

36. Art. 97 alin. (3) din Codul administrativ:

„Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c)

notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

37. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.”

38. Art. 47 alin. (3) din Codul administrativ

„Culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea hotărârii contestate.

40. În speță însă, SRL „Filaro Impreg Service”, nu s-a conformat prevederilor legale citate și a formulat cererea de recurs, fără a evidenția memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată de instanța ierarhic inferioară.

41. Din materialele dosarului rezultă că decizia motivată din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată prin intermediul poștei electronice reprezentantului recurente SRL „Filaro Impreg Service” – avocatul Iurie Alexa, la 26 noiembrie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d. 152, vol. II).

42. Ținând cont că decizia motivată s-a comunicat reprezentantului recurente SRL „Filaro Impreg Service”, avocatului Iurie Alexa, la 26 noiembrie 2023, pentru recurent este aplicabil termenul de depunere a recursului motivat de două luni stabilit la art. 245 din Codul administrativ (în vigoare din 01 septembrie 2023).

43. Astfel, coroborând normele legale citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că în condițiile speței, termenul de procedură de două luni instituit de legiuitor pentru depunerea motivării recursului a început pentru SRL „Filaro Impreg Service” la 27 noiembrie 2023, deci data limită de depunere a motivării recursului fiind ziua de 29 ianuarie 2024, deoarece prin prizma art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

44. În termenul stabilit de lege SRL „Filaro Impreg Service” nu a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului, care nu este depus nici până la momentul actual.

45. Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

46. Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor.

47. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de instanța inferioară, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat un act judecătoresc neîntemeiat.

48. Condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

49. Mai mult nici până în ziua examinării admisibilității recursului, SRL „Filaro Impreg Service”, nu a întreprins nicio măsură în vederea depunerii motivării recursului, deși, decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2023 i-a fost notificată la 26 noiembrie 2023.

50. Circumstanțele descrise supra evidențiază caracterul echivoc al recursului, deoarece SRL „Filaro Impreg Service”, fiind interesată în soarta soluționării prezentului recurs, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță, prin depunerea unui recurs motivat, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, în caz contrar intervenind uno ictu aplicarea, cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul articolului 246 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ.

51. Certitudinea legală impusă regulilor procedurii în contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

52. În această ordine de idei, corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale citate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că la depunerea recursului împotriva deciziei din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, SRL „Filaro Impreg

Service” nu a respectat prevederile articolului 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului).

53. Din considerentele menționate și având în vedere că SRL „Filaro Impreg Service”, nu a respectat prevederile 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs este inadmisibilă.

54. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230, 245 alin. (2) și 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului)

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Filaro Impreg Service”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă